

[Kai Dige Bach]

overordnede ejerskab selvfølgelig gå ind og fusionere eller lave andre dispositioner. Man kan ikke påstå, at det vil se sådan ud til evig tid. Det ser sådan ud lige så længe, det er praktisk, og længere skal det jo heller ikke se sådan ud. Det, det drejer sig om, er, at man ikke i et lille land som vores kan skabe en magtkoncentration af denne størrelse. Selv om man vil sige, at ATP ikke har brug for en udvidelse til 40 pct. i dag, fordi de ikke er rendt mod loftet, vil jeg stadig væk sige, at retten er der, og udviklingen kan gå i gang den dag, en meget lille kreds vil sætte den i gang, og det mener jeg ikke vi kan være interesseret i.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg mener, at magtkoncentrationen, hvis man kan bruge det ord, er større i USA, hvor lønmodtagernes pensionskasser sidder på en større del af erhvervslivet – hvis man kan kalde det »at sidde på«.

Men det, der er sket i alle lande, er, at en række af disse mennesker og disse kasser, der sagde, de skulle være passive i starten, er blevet aktive. Det har hr. Kai Dige Bach ret i.

Men jeg mener faktisk, det er meget vigtigt, at de ikke bare betragter de penge, de har skudt ind, som obligationspenge, men at de interesserer sig for virksomhederne og presser på, så de kan udvikle sig sundt og rigtigt. Til et normalt ejerskab hører også, at man skal interessere sig for virksomheden. Deri ligger ikke, at man skal manipulere, men at man skal interessere sig for en sund og ordentlig drift.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg tror ikke, at hr. Erling Olsen og jeg kan blive uenige om, at man skal interessere sig for de virksomheder, man er med til at drive. Men så tror jeg også, at enigheden holder op.

Forskellen på Amerika og Danmark er, så vidt jeg har kunnet konstatere det, at man ingen tvangspensionsmidler har derovre, hvori- mod vi lovmæssigt har besluttet, at nogle mennesker skal indsætte noget på en konto, så vi har lidt større ret til at bestemme, hvor risikofyldte investeringerne må være. Men jeg tror heller ikke, der er nogen koncentrationer, der lige pludselig kan købe en tredjedel af samtlige fondsaktier i USA.

Vi kan vist ikke få meget mere ud af det her i dag, end at vi er uenige.

Så kan man spørge: Hvad tænkte LD og ATP i starten, da de sagde, de ikke ville være med? Hvad var det, der pludselig gjorde, at de begyndte at interessere sig for de virksomheder, de ville være med i, at de lige pludselig alligevel gerne ville være med til at bestemme over dem?

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

I USA kan man købe mere end en tredjedel af alle aktierne.

Det, de tænkte, var det samme, som man tænkte overalt i de vesteuropæiske lande, da disse pensionskasser begyndte at få virkelig mange penge i klemme i virksomhederne: at de havde et hensyn at tage til deres forsikrings-tagere, der gjorde, at de ikke bare kunne sidde passivt, men måtte sætte professionelle bestyrelsesmedlemmer ind, ikke for at udnytte det til at lave alle mulige numre, men for at sikre, at alt gik ordentligt og godt til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (25/11 91):
 Udtræder: Svend Auken (S)
 Nyt medl.: Erling Olsen (S)